

Sjælland Rundt i havkajak - juli 2005.

Deltagere: Per Steen, Ove Stoffregen og Max Rasmussen.

Et tilbageblik i klubbladene vil afsløre, at Sjælland Rundt har været annonceret som et ønske og et mål i flere år - Møn og Falster Rundt kunne nu ikke rigtigt gøre det længere.

Turen planlagdes da som en 2åres inrigger-tur.

I 2003 var Brian, Per Steen og jeg selv klar, men det var vejret absolut ikke. Det blev i stedet til en tur Falster Rundt i expressfart.

I 2004 annonceredes turen igen, men da var interessen ikke rigtigt til stede, eftersom klubben just havde anskaffet et antal havkajakker, som Per og jeg havde fundet en utrolig glæde ved at ro i.

Herudover rundede Per og jeg Møn i havkajak og sammen med Keld Stærke over et par dage Falster.

Ved sæsonstarten 2005 gav Ove udtryk for, at han havde interesse i at deltage i turen Sjælland Rundt, såfremt den kunne foretages i havkajak. Den udmelding kunne synes noget overraskende, eftersom Ove i 2004 kun havde præsteret at ro sølle 158 km i kajak; endog det meste nogensinde i kajak!

For os, der kender Ove (deltager i Falster Rundt-rekorden i 1998, hjem fra København i 2000 og rekordturen Møn Rundt i 2001) var dog ingen bekymring, medens andre spurgte til, om vi nu også var sikre på, at Ove havde den fornødne styrke til en sådan tur.

Turen planlagdes til uge 27 med afgang fra Stubbekøbing fredag d. 1. juli og seneste hjemkomst igen søndag d. 10. juli - og det lå ligesom i luften, at kunne afgang fremrykkes til torsdag aften d. 30. juni, ville det bare være helt perfekt.

Den for år tilbage for inrigger udarbejde tidsplan revideres således, at vi nu budgetterede med at ro ca. 65 km nogle dage og op til 75 km andre, og derfor med en tidlig afgang kunne tåle hele 2 overliggertage.

Virkeligheden blev imidlertid en anden, idet Per pga. arbejde ikke kunne tage af sted før end fredag aften og skulle være hjemme igen senest næste lørdag aften.

Vi havde målt os frem til, at der ville være ca. 518 km rundt - dog 533 km, hvis vi skulle indenom Kalundborg og ikke bare kunne stikke lige over fjorden fra Asnæs - og der er faktisk noget længere, hvis man slavisk skal følge land, viser det sig - og vel ikke overraskende! Vi skulle med andre ord ro mindst 65/ 67 km hver eneste dag fra og med lørdag til og med lørdag og vel at mærke uden mulighed for overliggertage. Dog - kunne vi komme af sted allerede om fredagen, kunne rodistanzen pr. dag reduceres til 60/62 km, idet vi regnede med at kunne nå at ro ca. 40 km om fredagen.

Allerede inden sæsonstart havde jeg bestilt en egen kajak, der forventedes leveret primo maj. Per købte også selv sin egen kajak, og Ove blev derfor tilbudt Epic'en. Min kajak, der produceres i Sydafrika, kunne imidlertid ikke leveres som oprindeligt stillet i udsigt, og medio juni måtte forhandleren meddele, at levering tidligst kunne forventes ultimo juli/medio august.

Den melding havde nær aflyst turen, eftersom jeg nægtede at ro Sjælland Rundt i andet end en Epic; for hvordan skulle jeg ellers have en chance for at følge med Per og Ove. Resultatet blev, at min kajak skulle forsøges leveret fra Sydafrika med fly, således at den var til afhentning hos forhandleren i Skovshoved senest d. 30. juni.

D. 30. juni måtte imidlertid erfares, at min kajak lå i lufthavnen i Frankfurt!

Vejrvarslingen for Sjælland Rundt var perfekt - altså lige bortset fra om mandagen, hvor der varsledes vel megen vind - men herom senere.

Med en kajak liggende i Frankfurt så Sjælland Rundt imidlertid godt nok ud til at være ganske langt væk.

Fredag d. 1. juli:

kl. 18.25 tog vi imidlertid alligevel af sted - jeg i en lånt Epic, idet Peter Lillelund fra Kano- og Kajakbutikken i Skovshoved velvilligt udlånte mig sin private Epic, som Per på vej hjem fra Sverige om torsdagen måtte hente ved Peter Lillelund's sommerhus i Vig ved Sejrobugten. Samtidigt kunne han så konstatere effektiviteten af sin gps-er!

Der var assistance helt ud på pontonen.

Per får de sidste instruktioner.

Umiddelbart før afgang fra Klubben.

Vinden, der var moderat, var sydøst og strømmen vestgående, så det kunne jo ikke være bedre. Vi havde ikke roet mange hundrede meter, førend Per lagde sig i front. Kursen var direkte imod pylonerne på Farøbroen - de lige linjer er de hurtigste i medvind og medstrøm. Den kurs kunne dog ikke holdes, idet et indadgående marinefartøj da ville komme på kollisionskurs. Ove og jeg valgte derfor at gå stik nord over sejlrenden mod Bogø i håb om, at vi rettidigt ville nå så langt over, at vi ikke ville komme for tæt på fartøjet - og Per fulgte snart efter.

Efter at marinefartøjet havde passeret, skiltes vore veje igen; denne gang fordi jeg fandt til mest hensigtsmæssigt at følge sejlrenden og dermed udnytte den mere strøm, end der var langs land.

Det skal her indskydes, at Ove havde givet udtryk for, at han ikke var så begejstret for at være for langt fra land, ligesom han heller ikke følte sig helt tryk i medsø, selv om vi ellers havde øvet sådan sejlads nogen gange i løbet af foråret.

Per og Ove fulgte derfor land til Farøbroen, medens jeg satte kursen direkte mod Masnedsundindsejlingen. Der var på trods af medstrømmen en dejlig medsø fra Farøbroen, og med en ny letvægtpagaj i hånden og sin generhvervede Epic (jeg havde roet i Gasen fra sæsonstarten for at Ove kunne vende sig til Epic'en) kunne jeg ikke stå for fristelsen til at surfe hele vejen til Masnedsund.

Her ventede jeg så på de andre, og vi roede sammen under Masnedsøbroen, som vi passerede kl. 20.05 efter bare 1 time og 40 minutters roning (ca. 9½ km/t). Vi fulgtes ad et par km til vest for Masnedø, hvor vi holdt den første pause for at fortære en af de Sorte Guld, som Keld Stærke havde betænkt os et helt karton af umiddelbart før afsejlingen, og som kun Per havde plads til (= + 8 kg!!).

Efter en kort pause fortsatte vi i næsten samme høje tempo, og snart var Per igen i front. En selv syntes mere og mere i krise, som vi kom ud langs Knudshoved. Handskerne måtte lægges, da en søm generede højre hånds tommelfinger - og skuldre mv. værkede.

Den nye pagaj, der kan stilles i længden, skulle måske ikke have været helt ud på 225 cm, når man var vant til at ro med en pagaj med lidt smallere blad og længde 217 cm. Længden blev dog fastholdt turen igennem, men er nu ændret pt. til 217 cm !!

Per og Ove roede også med letvægtpagajer, dog af anden type.

Kl. 22.20 ankom vi til Draget på Knudshoved, hvor vi skulle bære kajakkerne et par meter over inden de sidste ca. 6 - 7 km til Svinø, hvor vi skulle overnatte i mit hus.

Vinden havde efterhånden havde lagt sig, så den forventede sidevind udeblev, og i en storslået solnedgang og i nærmest havblik satte vi kursen direkte mod Svinø, hvor vi løb op på badestranden kl. 23.30.

Vi turde ikke lade kajakkerne forblive på stranden natten over, og havde derfor besluttet os for at bære dem de ca. 200 m op til huset.

Per og jeg lagde ud med at bære min kajak. Epic'en vejr ulastet 22 kg, men med last var den så tung, og jeg så træt og ødelagt i skuldre, arme og ryg som følge af den nye pagaj, at vi måtte holde op til flere pauser. 2 l rødvin, ½ l gl. dansk og 6 elefanter gjorde sit. Per foreslog, at vi forsøgte at køre de andre kajakker på min gamle havetrillebør, men det skulle vise sig ikke at fungere, så Per fik hele 3 bæringer.

Et bad, en mad, en kop kaffe, en bitter, en bajer og så var man sengeklar efter de første 38 km.

Lørdag d. 2. juli:

Min lejer stod op kl. 5 og altså før os og overlod os en kande friskbrygget kaffe, og vi var i det generøse hjørne og overlod ham og fru en som tak hver en "Keld Stærke".

Vi tømte kajakkerne for tungt grej og kørte det ned på trillebøren!!

Underligt nok var alle mine skavanker fra aftenen før pist væk.

Kl. 8.00 tog vi igen af sted fra Svinø med kurs mod Karrebæksminde.

Der gøres klar til afgang fra Svinø.

Der var ikke megen vind, men alligevel satte den i modstrømmen i sejlrenden nogen sø, men renden er ganske smal, og på den anden side var vandet roligt. Ove ville fortsat helst følge land, så det gjorde han og Per, medens jeg, som vi kom nærmere Karrebæksminde, lagde kursen mere imod Bisserup et stykke længere ude end de andre.

Karrebæksminde passeredes efter ca. 1 time.

Jeg kom først til Bisserup - faktisk var det vist også sidste gang, jeg kom først til noget, bortset fra den sidste dag!

Første pause den dag blev i Bisserup havn, hvor vi fortærede en del chokolade, nogle af Ove's energibarer, lidt kiks og så naturligvis en "Keld Stærke" - eller blev det mon to? (nå, den ene var nu en elefant).

Per i pagajdans ?

Hvil i Bisserup.

Der gøres klar til at ro videre fra Bisserup.

Efter ca. 1 times pause tog vi igen af sted fra Bisserup kl. 11.00. Vi havde erfaret, at det var muligt at ro igennem Holsteinsborg Nor nord om Glænø og videre i Basnæs Nor op til Basnæs, ja det vil sige, så langt skulle man nu altså ikke ro.

Ormø passerer (skarvbosætningsområde).

Undervejs ville der være en overbæring ved dæmningen til Glænø.

Overbæring ved Glænø-dæmningen.

Efter den var der så to udsejlingsmuligheder. Vi valgt den sidste, således at denne del af turen, hvor vi rigtigt var på sight-seeing, kunne blive så lang som mulig.

Muligt var det de fantastiske omgivelser, der fik Per, som var overladt alle medbragte kort som stifinderen, til at fortsætte nærmest helt op i bunden af Basnæs Nor - og vi andre fulgte selvfølgelig trop - Per kunne ikke råbes op - men vi forsøgte nu heller ikke, vel nok formentlig i den tro, at vi var på rette vej.

Det kostede endnu en overbæring, men den var det værd.

Ja, én skulle jo nødtigt få våde fødder !

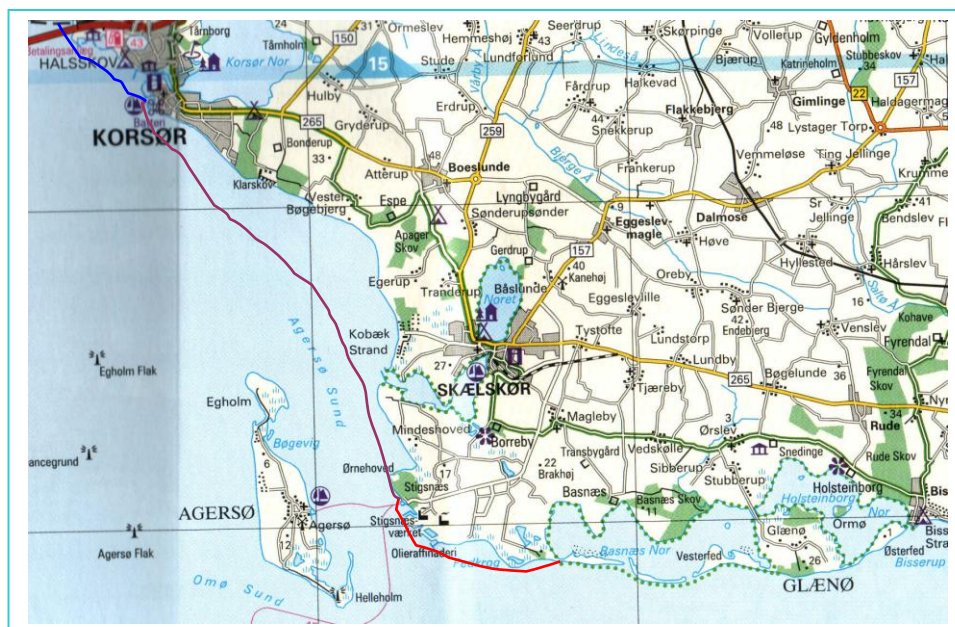

Vi havde roet i smult vande fra Bissrup og var kun få km fra Stignæs, hvor vi havde besluttet os for at lægge ind og holde frokost - men også i den hensigt at foretage indkøb til den påregnede hyggemiddag om aftenen.

Havnen i Stignæs, som vi anløb kl. 14.10 er sikkert et udmærket sted, blot ikke for indkøb af andet end det, der kan fortæres på stedet.

Kl. 15.30 begav vi os på vej igen.

Da vinden nu nærmest stod S/SØ, og da strømmen ydermere var nordgående, var det fristende at stikke direkte mod Korsør. Det ville betyde, at vi dels tabte indkøbsmuligheden ved Kobæk Strand, dels skulle ligge et pænt stykke fra land, hvilket ikke just bekom Ove så vel - førend han omkring indsejlingen til Skælskør kunne se, at det ville blive noget af en ”omvej” såfremt vi skulle følge kysten tættere på. Vi indgik derfor på et kompromis og holdt lidt østen for Korsør - i starten!

Med en rimelig medvind og en god medstrøm kom Korsør hastigt nærmere, og vi besluttede os for at gå ind i lystbådehavnen - den første havn, når man kommer sydfra. Forhåbningen var, at vi her kunne indkøbe den fornødne proviant.

Umiddelbart indenfor indsejlingen til lystbådehavnen bag en laaanngg stenmole var et lille stykke sandstrand, der lige passede os for anløb.

Per, der syntes, at turen fra Stigsbæk havde været meget varm og anstrengende, havde brug for et lille hvil, så det blev Ove og mig, der skulle forsøge at skaffe dagens aftensmad. Passerende et skilt inderst på molen, hvor den gik over i en gangbro til lystbådene, kunne vi erfare, at al færdsel på molen var strengt forbudt; men nu var vi jo kommet så langt, så om vi gik tilbage nu, eller når vi havde handlet ind, måtte jo være det samme. Og tilbage skulle vi - ganske vist var der intet skilt om, at man ikke måtte svømme i lystbådehavnen - men alligevel....

Lystbådehavnen mønstrede ikke indkøbsfaciliteter for proviant til medbringelse, så vi måtte på en byvandring, der nærmest førte os det halve af Korsør igennem.

Imens Ove og jeg var travlt beskæftiget med at skaffe os aftensmaden, fik Per besøg af den absolut overordnede tilsynsførende for lystbådehavnen, der halvvejs ud ad molen af sine lungers fulde kraft i ganske utvetydige vendinger gjorde Per det klart, at kajakroere muligt var populære andre steder, men at han altså ikke ønskede sådan nogle halvhjerner i sin havn, og at det var strengt forbudt at færdes på molen! Nu var det jo lidt vanskeligt for Per at forfølge sig med 3 kajakker, så han tillod sig at vente på, at vi andre kom tilbage.

Efter ca. en god 1 time i land tog vi af sted igen kl. 18.45.

Vi overvejede om overnatningen skulle være i Korsør Roklub, men besluttede, at vi ville ro lidt videre i det gode vejr og også for at holde dagsnormen.

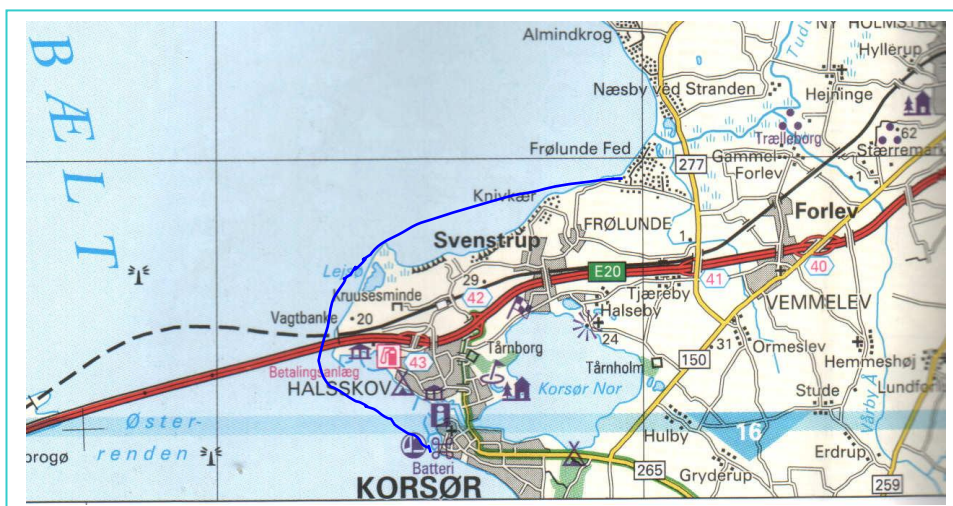
Kl. 19.10 passeredes Storebæltsbroen.

Lidt nord for Korsør, ved Frølunde Fed, hvor der er en offentlig teltplads. (Svenstrup Strand) gik vi så i land kl. 20.20 efter dagens 63 km og rejste teltet på stranden, selv om teltpladsen vist var på land lige ovenfor.

1. teltplads

Efter et forfriskende havbad - vi havde skam medbragt både saltvandssæbe og saltvandsshampoo - annekterede vi et bæk/bordsæt og gjorde kl. 22.10 klar til indtagelse af middagen: dåsebøf, rugbrød og rødvin. (så var man da de 2½ kg lettere).

Med solens tiltagende forsvinden sneget myggene sig ind på os, men de forsøgte holdt på afstand med myggesprayen, dog ikke helt med den forventede succes.

Sovemidlet udgjordes denne gang af Ove's Gajol Hot Shot Blue!

Søndag d. 3. juli:

Vi vågnede op til et pragtfuldt vejr. Nærmest ikke en vind rørte sig, og der var kun små krusninger på vandet. Vejrvarslingen lød på vind fra S/SØ op til 4 m/sek., pæn temperatur og næsten ingen skyer på himlen.

Efter at have gjort toilette var vi kl. 7 klar til afgang.

Apropos toilette, så havde vi for en sikkerheds skyld medbragt en lille graveske og hver sin rulle toiletpapir, tror jeg nok! På dette overnatningssted var vi imidlertid så privilegerede at have adgang til et vandkloset ca. 100 m. fra os, der hvor teltpladsen reelt var. Per var den første, men måtte konstatere, at når man brugte håndvasken steg vandet i toiletkummen, så han valgte at klare sig på anden vis. Ove og jeg fortrak med graveskeen og gemte os i en ydmyg stilling bag et fremspring af klinten. Den slags kræver altså ganske gode ben !!

Når man så på vores medbragte kort i målestoksforhold 1:200.000 var kysten slet så bugtende, som den viste sig at være in natura. Den varslede og konstaterede vind lokkede os til at tænke på at lægge kursen direkte imod Reersø! Ove syntes godt nok, at vi så ville komme lige lovligt langt fra land, så det blev et nyt kompromis. Kursen sættes mod Kelstrup, ændredes undervejs mod Drøsselbjerg og senere så mod Reersø, således at vi vel alligevel lå et par km fra land, da vi roede forbi Drøsselbjerg. Vinden var nu tiltaget lidt, og da der op imod Reersø var ret kraftig modstrøm, gav det nogen medsø og lejlighed til lidt surf.

En af ulemperne ved ikke at følge land er, at man ikke synes, at man kommer nogen steder, og det føltes som en evighed at passere øen Musholm på vores bagbords side et godt stykke ude. Vi roede nærmest som besatte - og vel ikke overraskende ikke mindst Per, der umiddelbart syd for Reersø lige skulle ro om kap med en sejlbåd med det resultat, at sejlbåden vendte om og målte hans hastighed til 4.8 knob (knap 9 km) - ganske godt gået i modstrøm med en lastet havkajak.

Kl. 9.25 anløb vi vestsiden af Reersø og gik i land bag det militære område, fik lidt sødt og slukket tørsten, idet vi på ny sendte en venlig tanke til Keld Stærke.

Det havde taget os 2 timer og 25 min. at ro ca. 18 km på trods af medvinden.

Det blev til en lille times pause.

Næste stræk var op mod Asnæs - lige over mod spidsen var vist nok for dristigt - og Ove..... jaahh, det var nu ikke slet så vanskeligt at blive enige om, at vi ikke skulle helt ind i bugten, men kunne holde lidt øst for Asnæsværket. Det betød imidlertid, at vi i en periode ville komme ganske langt fra land, men vejret var til det, så Kursen har det med at skride, når vi først er kommet derudad, og snart holdtes direkte mod Asnæsværket og snart igen mere mod vest ud

mod spidsen af Asnæs. Der blev roet godt igennem, og jeg begyndte efterhånden at få alvorlige smerter i lysken, så vi måtte gå i land på sydsiden af Asnæs ved Vesterskoven/Dyrehaven kl. 12.45 efter ca. 21 - 22 yderligere km, idet jeg simpelthen ikke kunne sidde i kajakken længere. Det blev en noget lang pause, hvor jeg vandrede rundt på stranden, indtil smerterne fortog sig.

Men videre skulle vi, og det kom vi og rundede Asnæs i fin stil.

Så lå Kalundborg Fjord foran os. Med udsigt til extra 15 km, såfremt vi skulle helt ind omkring Kalundborg, var Ove nu helt klar på, at vi med det aktuelle vejr bare skulle lige over.

Ikke så meget snak om det !!

Hjemmearbejdet var dog ikke gjort, for ingen kendte færgetiderne. Det problem løstes dels ved, at Per gik på nettet og hentede Molslinjens færgetider, medens Ove ringede til færgeriet. Det gav nogen forvirring, idet tiderne ikke var identiske. Og da vi rundede Asnæs kl. 14.30 så vi en færgе noget ude med kurs mod Røsnæs. Det kunne vi ikke rigtigt få til at passe med de oplyste tider, men hva', sådan er der jo så meget! Ingen af os huskede på, at der fra Kalundborg også går færgе til Samsø!

Vi roede lidt østpå i håb om at finde en havn, hvor vi kunne proviantere, men konstaterede, at der ikke var indkøbsmuligheder i havnen. Kursen sattes herefter direkte over fjorden, og med Per i lyntempo.

Kalundborg Fjord har været berygtet for katamaranfærgernes voldsomme hækbølge, og den ville vi naturligvis gerne undgå. Vi var ikke kommet ret langt ud, førend Ove og jeg fik øje på en færgе, der drejede ud fra havnen i Kalundborg - shit..... Per lå efterhånden et godt stykke foran os andre, og det var vist med nød og næppe, at han hørte vores advarselsråb om, at der kom en færgе. Per vente om og kom tilbage.

Som nævnt var hjemmearbejdet ikke gjort, for det er vist år siden, at der har sejlet katamaranfærger fra Kalundborg!!! Denne færge var langsomtgående, og da sejlrenden ligger noget mod nord, kunne vi begynde krydsningen, længe inden færgen havde passeret os. Vi skulle så lige tage os i agt for en indadgående sandsuger.

Heller ikke her holdt den først lagte kurs, der lagdes mere og mere vestover, som vi kom nærmere land.

Røsnæs Fyr passeredes, idet vi fandt hullet i stenrevet, der rækker sig ca. 1,5 km ud fra kysten. Nå, nu stikker vi jo ikke så dybt, så vi var jo nok alligevel kommet over uden at skulle helt derud.

Vi havde brug for en tissepause, men her på nordkysten af Røsnæs var kun stenbred. I en lille indbugtning lidt ned ad kysten fandt vi dog en mulighed for at gå i land.

Tissepause lidt vest for Nyby.

Vi havde ingen aftensmad - ja, helt rigtigt er det nu ikke, men det ville, såfremt vi ikke fik provianteret, blive et koldt bord, selv om Per og Ove dog godt nok planlagde at lave havregrød. Ove medbragte nemlig såvel en stor pose havregryn som et helt kilo sukker samt en liter mælk! Jeg er ikke lige til havregrød, så jeg foretrak brød, selvom tilbehøret kun ville blive tomat og de af Ove medbragte hårdkogte æg.

Forhåbningen var dog, at der på nordkysten af Røsnæs var en havn eller en badestrand med en grillbar, såfremt der ikke var indkøbsmuligheder.

Tanken om den grillstegte kylling forkortede uden tvivl pausen.

5 Km fra spidsen af Røsnæs ligger en lille havn, Nyby, hvor vi roede ind kl. 17.45. Her var ingen indkøbsmuligheder, men en venlig sjæl i en bil tilbød at køre os til den nærliggende brugs ca. 2 km væk - vi ville skulle gå tilbage, hvilket for så vidt også var underordnet, hvis det blot ikke lige var fordi, at brugsen ville lukke 5 - 6 minutter senere, og ingen af os havde taget penge med op af kajakerne. Det skal lige nævnes, at der ikke var kajakanløbssteder i havnen, så vi måtte op over bolværket. Det ville givet tage for lang tid at skulle kravle ned i kajakerne og hente penge, og uden sikkerhed for, at vi nåede frem til brugsen i tide, opgav vi forehavendet og nøjedes med at forsyne os med masser af vand. Og så tog toiletbesøg også lige lidt tid.

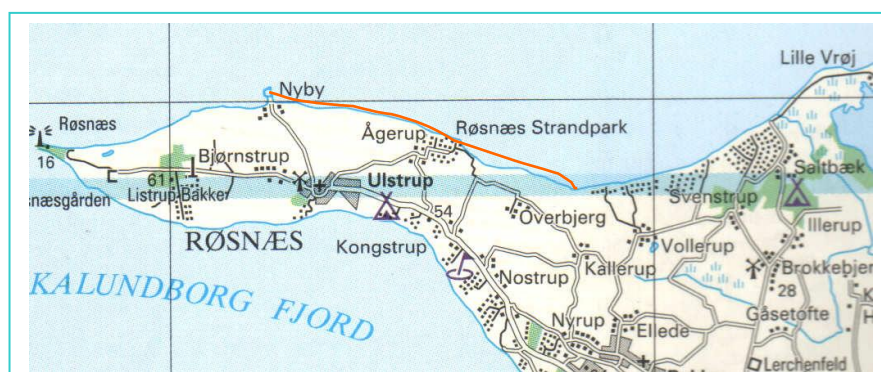
Næste forsøg blev gjort i næste havn, Ågerup kl. 18.40, men med samme nedslående resultat. Vi måtte nu se i øjnene, at det ikke blev grillkylling eller andet varmt til aften.

Ove og Per fablede dog videre om havregrøden - ja, det lød faktisk som om, at de ligefrem glædede sig !!

Hjemmefra havde vi noteret os, at der skulle være en teltplads i området (Kallerup). Den fandt vi ikke, men lidt østen for Ågerup ligger et militært skydeområde. Her gik vi i land kl. 19.30 efter 68 km's roning og rejste teltet i sikker forvisning om, at skydning ikke fandt sted om natten.

2. teltplads

Vejrudsigten for mandagen var ubehagelig. Varslingen lød på østenvind op til 12 m/sek. op ad dagen. Planen var derfor, at vi ville stå op kl. 4 i forhåbning om at nå mindst til Havnsø inden vinden for alvor tog til.

Et tiltrængt bad afslørede, at Per havde problemer med en alvorlig rødmen i skridtet, antageligt forårsaget af et konstant fugtigt miljø. Ove's medicinskab kom i brug og noget kopattesalve lindrede ubehaget.

Per og Ove's forsøg på at lave havregrød blev opgivet, idet Per ikke kunne få gasblusset til at brænde. Vi havde lige skiftet gasbeholderen ud med en ny, idet jeg syntes, at trykket var faldet lidt rigeligt på den anden. Der var nu fortsat en del gas på, så der stank noget af gas i en periode. Det skulle vise sig, at problemet med den nye beholder var et helt andet end formodet, idet vi ganske enkelt skruede så meget op for trykket, at gassen selv blæste flammen ud. Så snart vi fandt ud af at skrue ned - og det tog en rum tid, hvor vi troede, at det var vinden, der forårsagede problemerne - brændte blusset helt fint, og vi fik så en kaffe med tilbehør.

Der kæmpes med gasblusset.

Her slap Keld Stærkerne op, og elefanterne var også for længst stukket af.

Mandag d. 4. juli:

Vækning kl. 4.00 men alligevel først af sted kl. 5.40.

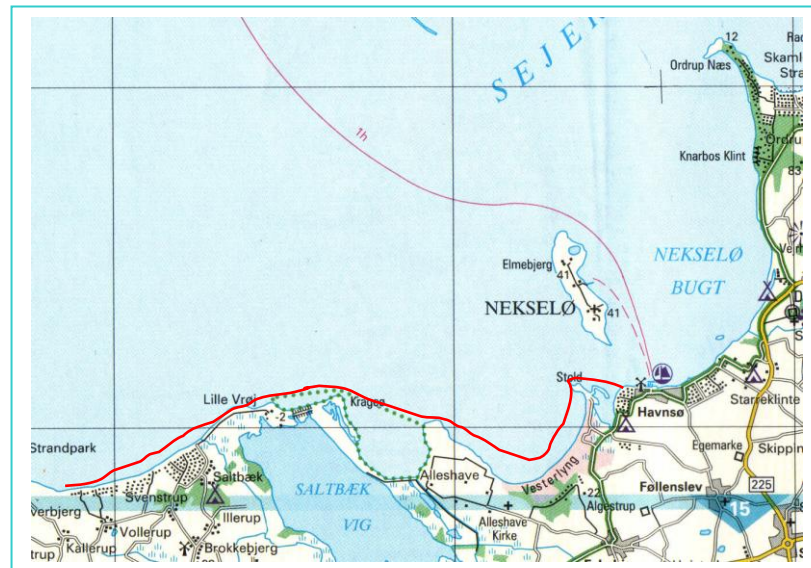
Jeg valgte at springe morgentoiletet over denne morgen!

Her fik alle vist våde fødder !

Turen gik nu forbi Saltbæk Vig, og vinden var begyndt at friske op, da vi nåede hertil. Det blæste for meget til, at vi fra Kragø kunne gå direkte imod Nekselø, men endnu ikke mere, end at vi kunne gå lige over fra Kragø og ikke skulle ind i den lille bugt. Vinden var dog tiltagende, og vi fandt det derfor sikrest at ro direkte op mod vinden ind i bugten ved Vesterlyng for at søge lidt læ, inden kursen lagdes op mod Stold - en lille tange, der skal rundes umiddelbart før Havnsø.

Vi løb op på stranden lige udenfor Havnsø havn efter ca. 3 timer roning - altså ca. kl. 8.40 (ca. 19 km). Det var i hvert fald lige omkring forretningernes åbningstid.

Hjemmefra havde Per fået til opgave at tage notater til brug for beretningen. Som dagene gik, fald intensiteten i disse noteringer, og som det vil kunne forstås, var Pers optegnelser ophørt på dette tidspunkt!

Jeg gik på toilettet - Per og Ove i supermarkedet.

Da jeg - efter en rum stund, og hvor Ove deltagende havde spurgt til, om jeg stadig var derinde - kom tilbage fra toiletbesøget, havde Per dækket op til morgenmad på stranden. Diplomati er vist ikke min stærkeste side, og jeg tilkendegav utvetydigt min holdning til det efter min mening umulige forehavende i at forsøge at lave kaffe her på stranden, hvor der ikke var læ for vinden - og så lå der altså også et hotel lige ved siden af.

Jamen altså - lidt luksus kunne man nu nok have brug for.

Selv om vi ikke var logerende gæster på hotellet, accepterede man alligevel at servere os en morgenkomplet. Pragtfuldt, pragtfuldt - og ikke mindst at være lidt i læ for vinden.

Herefter foretog Per og jeg indkøb af forplejning, herunder bare 6 øl, da vi jo var udgået for sådanne drikkevarer, gullasch på dåse, den obligatoriske slik og kage, sodavand, juice mv.

Og, kære læser, hvis du finder, at vi jo ligefrem må være alkoholiserede, så skal du vide, at der faktisk er mere energi i stærkt øl end i juice.

En elefant holder pr. 100 ml faktisk 250 kj mod juicens bare 170 !

Kl. ca. 11.15 roede vi videre. Vinden var, medens vi opholdt os i Havnsø, tiltaget en hel del, men vi ville de første ca. 8 km have rimeligt læ rundt i Neckelsøbugten ud mod Ordrup Næs. Nu er der ganske lavvandet rundt kysten i Nekselø bugten - det hedder Sanddobberne - så vi fik ikke fuldt læ af land, men ret megen sidevind, der dog ikke satte sø, men generede ikke mindst Per, der havde vanskeligt ved at holde kajakken på ret kurs. Faktisk styrede han modsat af os andre!

Oversiden af mine hænder var begyndt at "brænde". Vi sølede os ellers hver morgen ind i solcreme, men når man ikke rør med handsker som Ove, ja, så vaskes cremen altså af hænderne, der i øvrigt også var begyndt at hæve ret voldsomt. Både Per og jeg havde fornøjelse af hævede hænder, medens Ove's hænder ikke viste noget tegn på hævelse. Vi tilskrifer hævelsen solens påvirkning, men har fået en anden forklaring af læge Jens Kristensen, som vi dog har vanskeligt at tro på, netop fordi Ove hele vejen roede med handsker.

Godt og vel halvvejs mod Ordrup Næs fik vi nærmest rygvind - vinden stod altså ikke øst som varslet og håbet, men desværre sydøst.

Med vinden i stik øst, kunne vi muligt ro langs med Odden, men med vinden i sydøst og i den varslede styrke?

Ordrup Næs danner faktisk en lille "næse", og vi måtte derfor i tide holde noget udad for at kunne passere med vinden ret ind i ryggen. Som nævnt var vinden øget ret betydeligt, og søerne havde nu også vokset sig pænt store - og vi alle 3 havde redningsvesten liggende på agterdækket!!

Efter rundingen af Ordrup Næs holdt vi en lille pause siddende i kajakkerne. Næste stræk ville blive ca. 4-5 km i strid modvind og utvivlsomt nogen sø, så vi tog nu redningsvestene på. Rundet næsset målte jeg modvinden til 12m/sek. med stød op til 16 !!

Vi fulgte nu sådan nogenlunde land ned mod Skumlebæk Strand. Søen her var ganske pæn, og der skulle trækkes godt igennem - og det blev der. På det sidste stræk endog så meget, at Per mente, at han og Ove roede om kap - jeg holdt lidt længere mod land for at søge læ, og kom vel derved ca. 1 minut senere frem. Min udstigning af kajakken var ikke ligefrem stilfuld, da jeg gik lige på røven, da jeg stod ud. Til alt held skinnede solen og vinden tørrede hurtigt tøjjet.

Efter ca. 3 km i læ og yderligere 3 - 4 km knap så voldsom modvindsroning kom vi ind i bunden af Sejrbugten ved Høje Strand og fulgte nu kysten op mod Lumsås.

Der er lavvandet i bunden af Sejrbugten, så vi kunne ikke komme helt ind under land, og havde derfor en kraftig sidevind, men som følge af det lave vand naturligvis kun ujævnheder på vandet af underordnet betydning. Sidevinden gav dog igen Per alvorlige styreproblemer.

Ved Tengslemark Lyng gik vi på land. For at kajakkerne ikke skulle blive fyldt med flygende sand bar vi dem i læ af klitterne, hvorefter vi selv forsøgte at få lidt læ i en "gryde" for indtagelse af en noget sen middagsmad. Selv om gryden ikke ydede 100% læ, var det alligevel rart for en stund ikke konstant at have en piskende vind i ansigtet.

Vi talte med nogle badegæster og blev orienteret om, at vi nok skulle forvente ubehageligheder fra i hvert fald en af sommerhusbeboerne umiddelbart op til klitterne, hvis vi forsøgte at overnatte her. Nu var det næppe heller sandsynligt, at vi kunne få teltet til at stå fast, der hvor vi befandt os, så under alle omstændigheder skulle vi træffe en beslutning om, hvad vi skulle gøre.

Vi indhentede nærmere oplysninger om vejrrvarslingen for resten af dagen og for morgendagen og drøftede situationen. Jeg gav udtryk for min skepsis med hensyn til mulighederne for at fortsætte, idet jeg med den aktuelle vindstyrke og vindretning anså det for umuligt at gå ud langs Odden, hvor vi ville få søerne skråt ind fra bagbord, og jo længere vi ville komme ud langs Odden, forudså jeg søerne tiltagende i størrelse.

Ove mente, at vi skulle prøve at ro lidt derudad - om ikke andet skulle vi jo alligevel finde et andet sted for overnatning, så vi begav os igen på vej.

Vi havde ikke roet længe, førend Per igen roede ud og ind. Det virkede som om styreproblemerne var om muligt endnu værre end tidligere, og det så for mig ud som om hans kajak stak dybest fortil, hvorfor jeg mente, at han havde pakket den uhensigtsmæssigt.

Efter nogen roning, hvor Ove og jeg for en gangs skyld var kommet lidt foran, satte Per igen kursen mod land og trak snart efter kajakken op på land og begyndte at tømme for- og agterrummene.

Ompakning viste sig at afhjælpe styreproblemerne så meget, at vi kunne fortsætte ud langs Odden.

I starten havde vi næsten medvind, og det gik fint; som vi drejede mere mod vest langs Odden, fik vi søerne mere ind bagfra fra bagbords side. I starten var de moderate, så tiltog de lidt, og efter et par kilometer var de faktisk så store, at det var nærmest umuligt at ro i dem.

Alligevel fortsatte vi. Vi roede på en række; jeg forrest og lidt længere ude end de andre. Og Ove nærmest land - ja, han roede næsten helt inde i brændingen.

I en lille indbugtning var faktisk et stykke med sandstrand, og her kunne vi uden problemer være gået ind og slået lejr for natten.

Hvorfor vi så ikke gjorde det, får henstå som et ubesvaret spørgsmål. Men måske fordi jeg lå forrest og efter at have været nærmest så tæt på at kæntré, som man kan komme det uden at gøre det, havde en ubeskrivelig følelse af, at når jeg kunne klare den slags bølger, kunne ingen da slå mig af pinden.

Jeg fik et par advarsler mere, og Per havde også nogle alvorlige ture. Ove erhvervede sig sågar et blåt mærke under et nødvendigt padelisæt.

Et par kilometer længere ud ad Odden gik det imidlertid galt. Jeg var søgt tættere på land, for når de andre kunne ro herinde, så måtte jeg vel også kunne, og så føltes det vel også lidt mere sikkert at være tæt på land, selvom vi jo ellers nok var os bevidste om, at vindretningen ville bevirke, at vi såmænd nok skulle komme i land.

Jeg havde ikke roet længe herinde, førend en bølge fuldstændig underløb mig, og lynhurtigt hængte jeg med hovedet nedad. Der var ikke andet at gøre end se at komme ud af kajakken, og da man kom det, kunne man konstatere, at der kun var vand til lidt over livet !! Kajakken blev vendt og løsdelen i cockpitten søgt sikret - ikke mindst den vandtætte boks med værdigenstandene. I et sådan vejr bør de altså nu opbevares under dæk og ikke i cockpitten!

Ove og Per kom hurtigt til. Jeg blev vist aldrig klar over, om de mente, at der skulle forsøges en makkerredning, så vi kunne fortsætte, men faktum er, at jeg straks meddelte, at jeg ikke agtede at ro længere i det vejr - nu kunne det sgu være nok.

Så gjaldt det om at få kajakken på land uden at smadre den mod stenkysten. Bølgerne slog konstant indover, og på et tidspunkt var jeg lidt i vildrede om, hvordan situationen skulle takles. Jeg tror sågar, at jeg havde forestillet mig, at de andre skulle komme til hjælp, hvilket imidlertid næppe var muligt.

Der var ikke andet at gøre end at begynde at lænse kajakken, og efter et par forsøg, hvor den indimellem bordfyldtes igen, lykkedes det sådan nogenlunde, og imellem 2 bølger kunne jeg så nå at få fat bag i kajakken og trak den ved hjælp af næste bølge helt op på kysten, vist endog uden at den fik en skramme.

Nu skulle Per og Ove så i land. Per havde, medens han lå underdrejet måske i samme vildrede om, hvordan han kunne hjælpe mig, taget spraydeck af, og naturligvis med det resultat, at han også fik fyldt cockpitten. Jeg hjalp ham i land. Ove forsøgte at klare sig selv, og hoppede ud af kajakken, men på et sted, hvor han ikke kunne bunde! Per hjalp ham i land med kajakken.

Vi tog kajakerne helt op på den græsbevoksede del af kysten, og Per og Ove gik straks i gang med at finde en teltplads. Her ved kajakerne var det, selv om der var en lille busk, helt umuligt at få teltet til at stå fast i den megen blæst, men et par hundrede meter vest for os var en lille bevokset lavning i terrænet, og her fandt de så et sted i lidt læ bag en busk, hvor teltet kunne behørigt sikres.

En 3 - 400 m mod øst lå nogle enkelte sommerhuse.

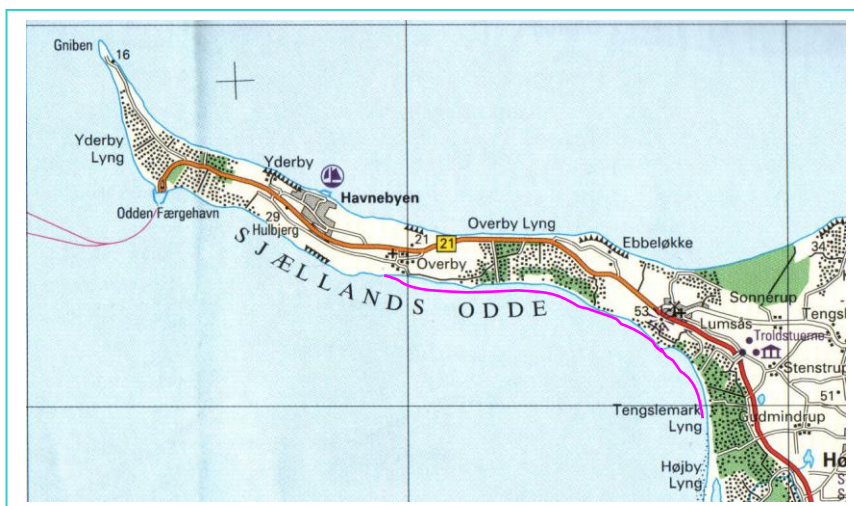
Vi fik slæbt en del af habenguttet hen til teltet og besluttede os for kun at lave kaffe over gasblusset i teltet og så springe den varme mad over.

En bajer ville nok have gjort underværker, men dem havde vi ikke flere af, og hvorfor vi kun købte 6 i Havnsø, taler vi om endnu. Men vi havde da stadig lidt gammel dansk og Ove's Hot Shot, så vi varmede os på et par stykker af dem.

Dagens distance blev ca. 57 km.

3. teltplads - og sidste overnatningssted.

Vejrmeldingen for tirsdagen var ikke god, idet der varsledes nærmest heldagsregn og kraftig torden samt vind op ad dagen fra vest på op til 8 m / sek.

Det blev lidt af et kunststykke at finde sig tilrette i soveposen. Terrænet, hvor teltet var rejst, hældte en del, og der var også nogle irriterende ”knolde”, som liggestillingen skulle tilpasses.

Som vanligt gik der ikke lang tid, førend Per sov. Hen ad ved 3-tiden forlod han imidlertid teltet. Jeg gik ud fra, at det var en tissetur, men han kom ikke strax tilbage, og jeg blundede lidt hen, men var ind imellem vågen og undrede mig over, hvorfor han ikke kom tilbage. Omkring kl. 5.45 dukkede Per så op igen og krøb i soveposen.

Tirsdag d. 5. juli:

Hen ad omkring kl. 7.30 stod vi op. Ove og Per gik ned og kiggede på vandet. Det blæste stadig ret pænt, og der var hvide toppe på søerne længere ude og fortsat også nogen brænding. De kom tilbage, og vi drøftede situationen under morgenkaffen. Ove mente, at vi skulle forsøge at komme videre, så jeg gik med ned og kiggede på vandet.

Som vejret var her kl. ca. 8.30 og med varsling om heldagsregn, torden og vind op ad dagen på op til 8 m /sek. fra vest og stort set ikke mere tørt tøj udover 2 joggingsæt, var jeg ikke minded for at fortsætte på dette tidspunkt.

Vi havde hjemmefra talt om muligheden af, at pigerne kunne møde os et eller andet sted, og at vi så kunne ”gå en tur i byen og spise”. Per havde derfor medbragt lidt pænere tøj i form af cowboybukser. Men vi havde ikke taget skiftetøj med til hele turen, idet vi havde planlagt at få bragt forsyninger af tørt tøj. Vi havde dog undervejs løbende aflyst besøg, men kunne have fået bragt tøj op i løbet af tirsdagen.

Vi besluttede imidlertid at afbryde turen, da vi måtte konstatere, at såfremt vi skulle vente en dag på at komme videre, ville vi næppe kunne nå at gennemføre turen.

Ove ringede strax til Mette, der sørgede for lån af Nyk. F. Roklub’s kajaktrailer. Det blev imidlertid Ove’s svoger, der skulle hente os, og det kunne først ske sidst på eftermiddagen.

Per havde ved sit fravær fra teltet om natten sonderet terrænet og fundet ud af, at der førte en vej ned til kysten ved de sommerhuse, der lå 3 - 400 m fra kajakkerne, så vi brugte formiddagen til at bære alle vores ting herunder kajakkerne derhen.

Hen ad ved 9.30 tiden lagde vinden sig kortvarigt, for igen at tiltage omkring kl. 11, nu fra vest.

Med udsigt til regnvejr og for at få lidt læ for vinden rejste vi igen teltet, lavede noget kaffe, spiste resten af vores kager og slik og drak de sidste Hot Shot, hvorefter vi vist også sov et par timer.

Der var sorte regntunge skyer i syd og vest, men vi fik ikke en dråbe vand!

Ove’s svoger kom hen ad ved 17-tiden, og vi var hjemme i Stubbekøbing omkring kl. 19.30.

I hvert fald var jeg dybt skuffet over turens afslutning, men det er dog min opfattelse, at selvom vi var kommet rundt om Odden, så var vi ikke kommet længere, da man på spidsen af Odden (Gniben) kl. 11.00 målte 8 m i sek. fra vest, og idet vinden senere drejede til nordvest, hvor den blev stående til onsdag middag med samme styrke. Jeg tror ikke på, at vi kunne have roet på nordkysten i sidemedvind på 8 m/sek. og den sø, der skabes herved.

Vi har senere ved henvendelse til DMI fået oplyst, at målestationen på Gniben om mandagen havde målt middelvinden mandag eftermiddag og aften til 12 m /sek. og vinden i stødene til 17½ m/sek.

En lokal kajakroer, som Per talte med kunne berette, at bølgerne, hvis vi var kommet helt ud til Færgen, ville have været ca. 3 gange større end dem, som vi havde oplevet da min kæntring indtraf ud for Overby, knapt halvvejs ud mod spidsen.

I alt nåede vi at ro ca. 226 km, og vi har skam da talt om at gøre et nyt forsøg igen til næste år, hvis vi kan få passet tiden sammen, idet vi dog også er enige om, at vi er nødt til at have tid til overliggedage. Vi må erkende, at vi, da vi stoppede mandag/tirsdag var mentalt men ikke fysisk trætte, så selv om vi ikke tvinges til overliggedage, kan de muligt alligevel være hensigtsmæssige.

Om vi så igen starter fra Stubbekøbing, eller lader os transportere til Overby og starter der, ja det får fremtiden at vise!

Fortalt af medlem nr. 77 Max Rasmussen med korrigerende bistand fra Per og Ove.